

Algoritmi i programiranje

Osnovni pojmovi i
načini predstavljanja
algoritama

Etape u rešavanju problema uz pomoć računara

1. Precizan opis problema
2. Definisanje matematičkog modela i izbor metoda za njegovo rešavanje
3. Projektovanje algoritama
4. Pisanje i testiranje programa
5. Izrada prateće dokumentacije

1. Opis problema

- definisati koje su informacije poznate i dostupne kao ulazni podaci
- koja informacija i u kom obliku treba da se dobije kao rezultat
- u ovu etapu mogu biti uključena i lica koja se ne bave programiranjem (lekari, tehnolozi, ekonomisti,...)

2. Definisanje modela i izbor metoda

- Nakon definisanja problema, prelazi se na opis problema formalnim, matematičkim aparatom korišćenjem matematičkih formula i relacija

– Primer:

- Sistem linearnih j-na je $A\vec{x} = \vec{b}$ mat. model
- treba odabrati metod za nalaženje nepoznatog vektora x

$$x_i = \frac{\det A_i}{\det A} \text{ (Kramerov metod)}$$

$$\vec{x} = A^{-1}\vec{b}$$

$$\text{po definiciji } A^{-1} = \frac{\text{adj}A}{\det A}$$

Ovaj način se skoro nikad ne koristi, već LU, Gausov metod, Keli-Hamiltonova teorema,...

2. Definisanje modela i izbor metoda

- Pored tzv. tačnih metoda za rešavanje, postoje i približne metode
- U računarstvu se veoma često koristi aparat **numeričke analize** (jer se zahteva dobijanje nekog numeričkog rezultata)
 - Postoji čitav niz problema koji se ne mogu rešiti klasičnim metodama ili je njihovo rešavanje isuviše glomazno
 - npr. za rešavanje sistema j -na velikog reda isključivo se koriste numerički metodi
 - numerički metodi koriste samo osnovne aritmetičke operacije

Primer

- Naći pozitivan koren j-ne $x^2 - a = 0$, $a > 0$
- Traženo egzaktno rešenje je $x = \sqrt{a}$
- ako nam je potrebna brojna vrednost, ovo rešenje nije od koristi
- Jedan numerički metod za rešavanje j-ne $x^2 - a = 0$, svodi se na izračunavanje niza $\{X_k\}$:

$$x_0 = a, \quad x_{k+1} = \frac{1}{2} \left(x_k + \frac{a}{x_k} \right), \quad k = 0, 1, 2, \dots$$

Može se pokazati da niz $\{X_k\}$ konvergira ka \sqrt{a} , kada $k \rightarrow \infty$

3. Projektovanje algoritma

- U Websterovom rečniku se reč **algoritam** definiše kao specijalni metod za rešavanje neke klase problema.
 - u računarskoj tehnici, reč algoritam se odnosi na precizan metod koji se može iskoristiti za rešavanje problema na računaru
 - *geneza reči algoritam*: predstavlja latiniziranu transkripciju imena poznatog naučnika iz IX veka iz Srednje Azije, **Muhameda Al-Horezma**, tj. Muhameda iz Horezma
 - Horezmo je stara država koja se nalazila na teritoriji današnjeg Uzbekistana
 - Muhamed Al-Horezmi je, izmedju ostalog, definisao niz postupaka (pravila) za razna izračunavanja

Osobine valjanog algoritma

- Diskretnost
- Determinisanost
- Efektivnost (konačnost)
- Rezultativnost
- Masovnost
- (Optimalnost)

Osobine valjanog algoritma

□ Diskretnost

- algoritam se sastoji od konačnog broja posebnih koraka (algoritamski koraci)
- svaki korak može zahtevati obavljanje jedne ili više operacija
- u zavisnosti od toga koje operacije računar može da obavi, uvode se ograničenja za tip operacija koje se u algoritmu mogu koristiti (najčešće $+$, $-$, $*$, $/$)

Osobine valjanog algoritma

□ Determinisanost

- svaki algoritamski korak mora biti strogo definisan i potpuno jasan
 - npr. izraz izračunaj $5/0$ ili “dodaj 6 ili 7 x” nisu dozvoljeni
- posle izvršenja tekućeg alg. koraka mora biti jednoznačno definisano koji je sledeći korak

Osobine valjanog algoritma

- Efektivnost (konačnost)
 - sve operacije koje se javljaju u jednom algoritamskom koraku moraju se izvršiti za konačno (razumno kratko) vreme
 - vreme izvršenja celog algoritma mora biti konačno, tj. razumno dugo
- Rezultativnost
 - svaki algoritam mora posle konačnog broja koraka generisati traženi rezultat
 - algoritam može imati 0 ili više ulaznih podataka i može generisati jedan ili više izlaznih rezultata

Osobine valjanog algoritma

□ Masovnost

- svaki algoritam definiše postupak za rešavanje klase problema, a ne pojedinačnog slučaja
 - npr. rešavanje sistema j -na bilo kog reda, množenje matrica proizvoljnog reda,...

4. Pisanje i testiranje programa

- Nakon razrade algoritma prelazi se na pisanje programa
 - program mora biti napisan u formi koju računar “razume”
 - svaki algoritamski korak se zamenjuje nizom instrukcija (instrukcije čine računarski program)
 - svaka instrukcija mora biti napisana po odredjenim pravilima. Ta pravila čine jezik kojim se izdaju naredbe računaru (programski jezik)
 - svaki programski jezik ima skup pravila kojima se definišu važeće jezičke konstrukcije – **sintaksa jezika**
 - značenje (dejstvo) instrukcija čini **semantiku jezika**

4. Pisanje i testiranje programa

- Jedini jezik direktno razumljiv računarima je mašinski jezik
 - za računar ovaj jezik predstavlja niz elektronskih impulsa
 - programer ovaj jezik simbolički izražava pomoću binarnih brojeva (niz nula i jedinica)
 - svaki računar ima svoj mašinski jezik koji je direktno zavisen od hardvera računara (zovu se još i niži programski jezici)

4. Pisanje i testiranje programa

▣ Viši programski jezici su nezavisni od hardvera računara.

- Program napisan na višem programskom jeziku za jedan računar, može se izvršavati i na drugom računaru
- Program napisan na višem programskom jeziku računar ne može direktno "razumeti".
- Potreban mu je prevodilac sa višeg na niži jezik.
- Prevodjenje obavljaju posebni programi – **kompilatori** (kompajleri, prevodioci)
- U fazi prevodjenja programa vrši se sintaksna analiza i otkrivaju se formalne (pravopisne) greške.
- greške logičkog tipa računar ne može otkriti

4. Pisanje i testiranje programa

- Nakon faze kompajliranja, prelazi se na izvršenje sa test primerima
 - testiranje se obavlja za poznate rezultate
 - testiranjem se mogu otkriti logičke greške
 - test primere treba odabrati tako da se kroz svaku granu algoritma, tj. liniju programa prodje bar jednom
 - Testiranjem se ne dokazuje korektnost, već neispravnost algoritma ili programa
 - Za dokaz korektnosti programa koristi se aparat matematičke logike

5. Izrada prateće dokumentacije

- Dokumentacija sadrži
 - opis problema
 - korišćeni metod
 - program
 - uputstvo za instaliranje i korišćenje programa

Načini predstavljanja algoritama

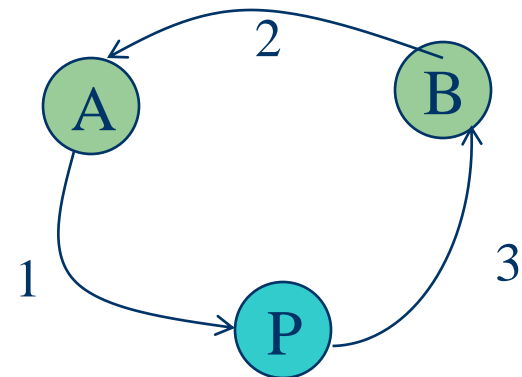
- Tekstualni
- Grafički (pomoću blok šema)
- Pseudo kodom
- Strukturogramom

Tekstualni način

- Koriste se precizne rečenice govornog jezika
 - Koristi se za lica koja se prvi put sreću sa pojmom algoritma
 - Dobra osobina: razumljivost za širi krug ljudi
 - Loše: nepreciznost koja proističe iz nepreciznosti samog jezika

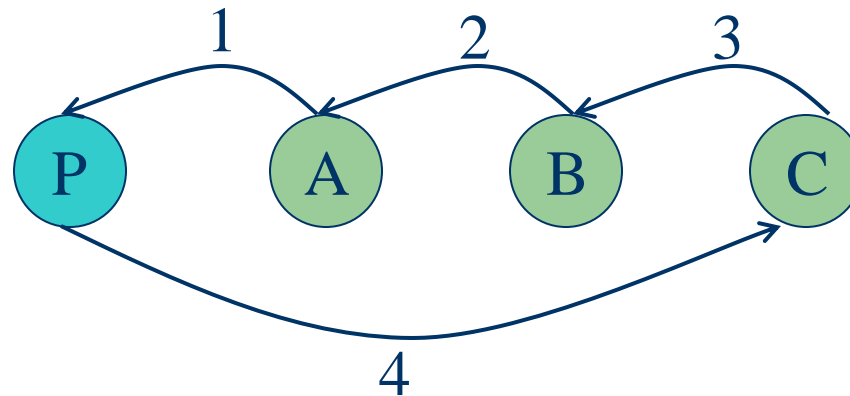
Primer 1

- Zameniti sadržaje dve memorijske lokacije, A i B
 - Rešenje – potrebna je treća, pomoćna, lokacija
 1. sadržaj lokacije A zapamtiti u pomoćnu lokaciju, P
 2. sadržaj lokacije B zapamtiti u lokaciju A
 3. sadržaj lokacije P zapamtiti u lokaciju B
 4. kraj

Primer 2

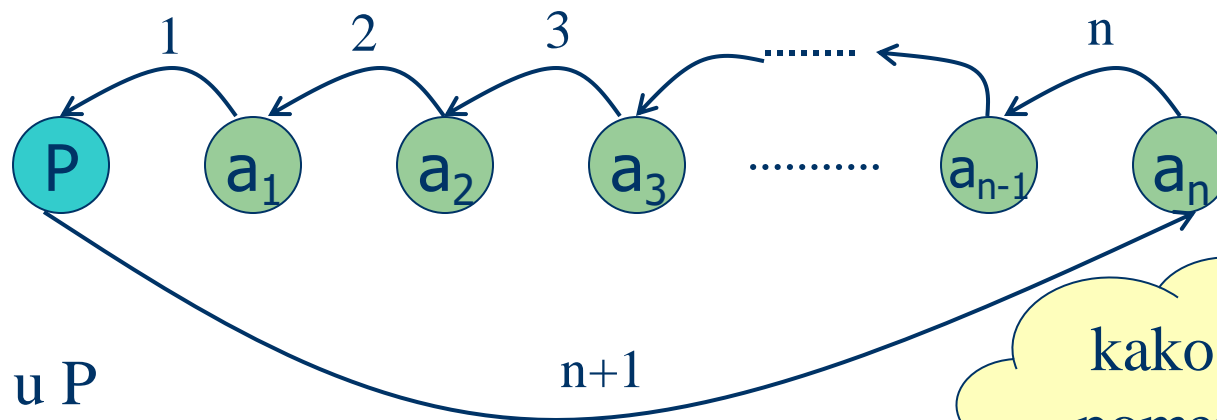
- Ciklično pomeriti u levo sadržaje lokacija A, B i C

1. iz A u P
2. iz B u A
3. iz C u B
4. iz P u C
5. kraj

Primer 3

- Ciklično pomeriti u levo sadržaje lokacija a_1, a_2, \dots, a_n

- iz a_1 u P
- iz a_i u a_{i-1} , za $i=2, \dots, n$
- iz P u a_n
- kraj

kako izvršiti
pomeranje za
k mesta?

Euklidov algoritam za nalaženje NZD dva prirodna broja, m i n

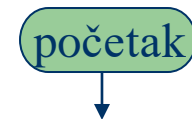
1. Podeliti m sa n i ostatak zapamtiti u r ;
2. Ako je r jednako 0 , NZD je n i kraj, inače preći na korak 3;
3. Zameniti m sa n , n sa r , i preći na korak 1;

Grafičko predstavljanje algoritma

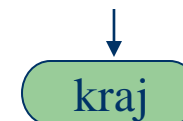
- Koriste se određeni grafički simboli za predstavljanje pojedinih aktivnosti u algoritmu
 - Ideja je pozajmljena iz teorije grafova
 - Algoritam se predstavlja usmerenim grafom
 - čvorovi grafa predstavljaju aktivnosti koje se obavljaju u algoritmu
 - potezi ukazuju na sledeću aktivnost koja treba da se obavi

Grafičko predstavljanje algoritma

- Polazni čvor u usmerenom grafu koji predstavlja algoritam nema dolaznih potega, a ima samo jedan izlazni poteg (granu)

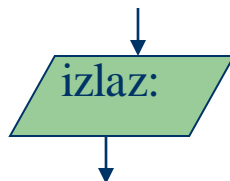
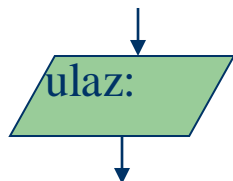

- Krajnji čvor u grafu koji predstavlja algoritam nema izlaznih potega, a ima samo jedan dolazni poteg

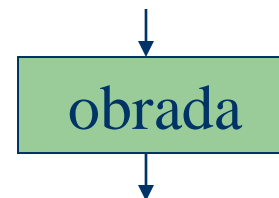

Grafičko predstavljanje algoritma

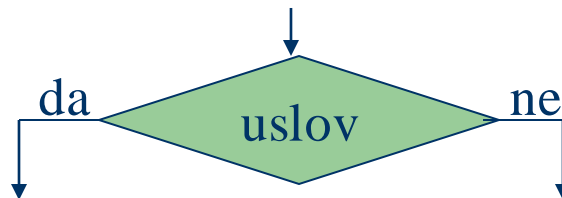
- Blok oblika romboida koristi se za označavanje ulaznih i izlaznih aktivnosti

- Blok obrade je pravougaonog oblika

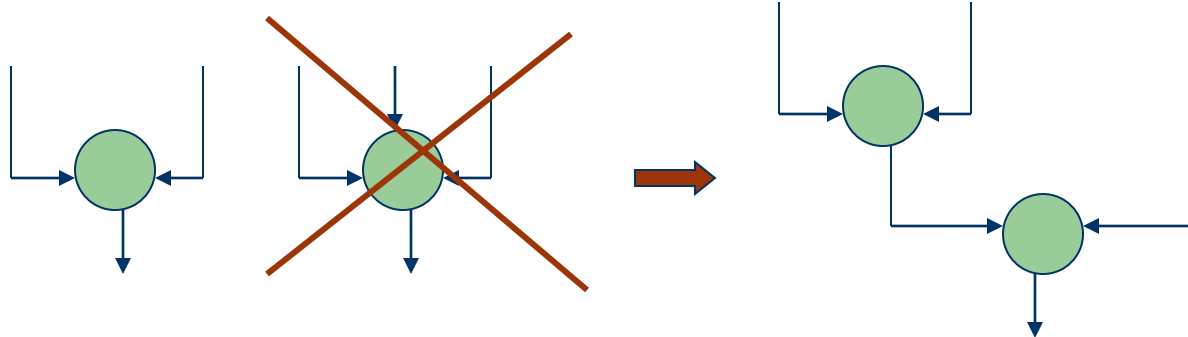

- Blok odluke

Grafičko predstavljanje algoritma

- Blok spajanja potega

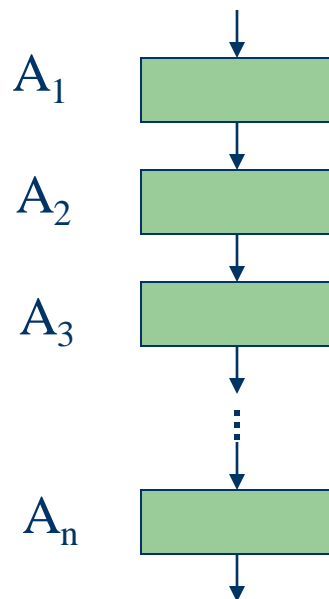

Osnovne algoritamske strukture

- Kombinovanjem gradivnih blokova dobijaju se osnovne algoritamske strukture
 - sekvenca
 - alternacija (selekcija)
 - petlja (ciklus)
- Pomoću osnovnih algoritamskih struktura može se predstaviti svaki algoritam

Sekvenca

- linijska struktura koja se dobija kaskadnim povezivanjem blokova obrade

- Algoritamski koraci se izvršavaju redom, jedan za drugim
- Algoritamski korak A_i , $i=2,\dots,n$ ne može da otpočne sa izvršenjem dok se korak A_{i-1} ne završi
- sekvenca predstavlja niz naredbi dodeljivanja ($:=$)
- oblik naredbe:

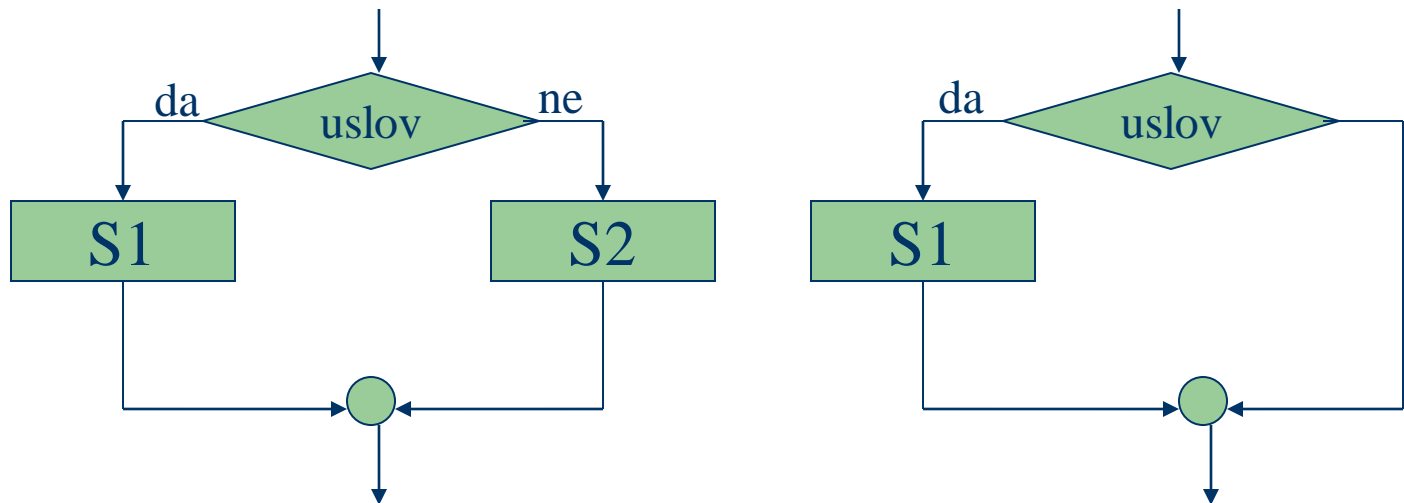
promenljiva $:=$ vrednost

a $:=$ *b*

n $:=$ *n* + 1

Alternacija (selekcija)

- Omogućava uslovno izvršenje niza algoritamskih koraka

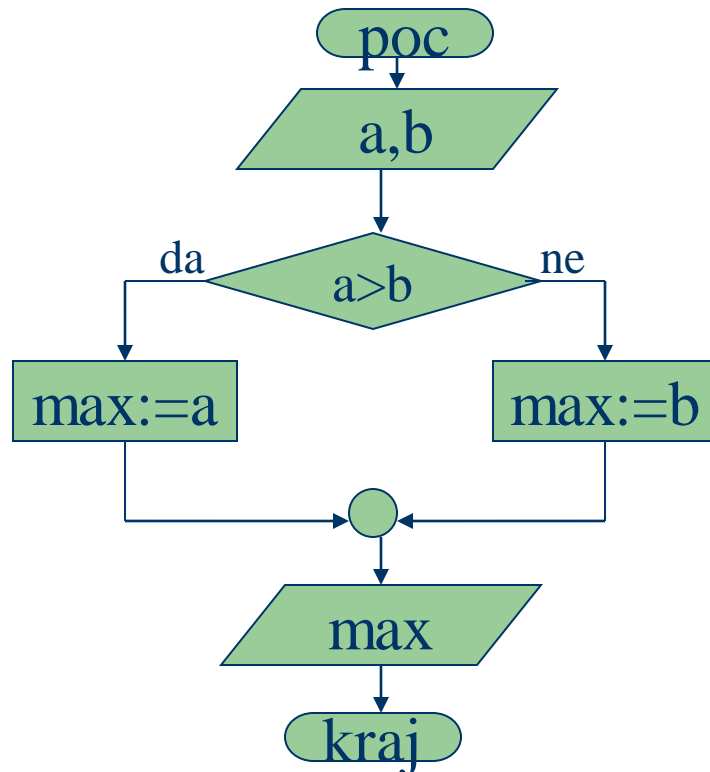

- Blokovi označeni sa S1 i S2 mogu sadržati bilo koju kombinaciju osnovnih algoritamskih struktura.

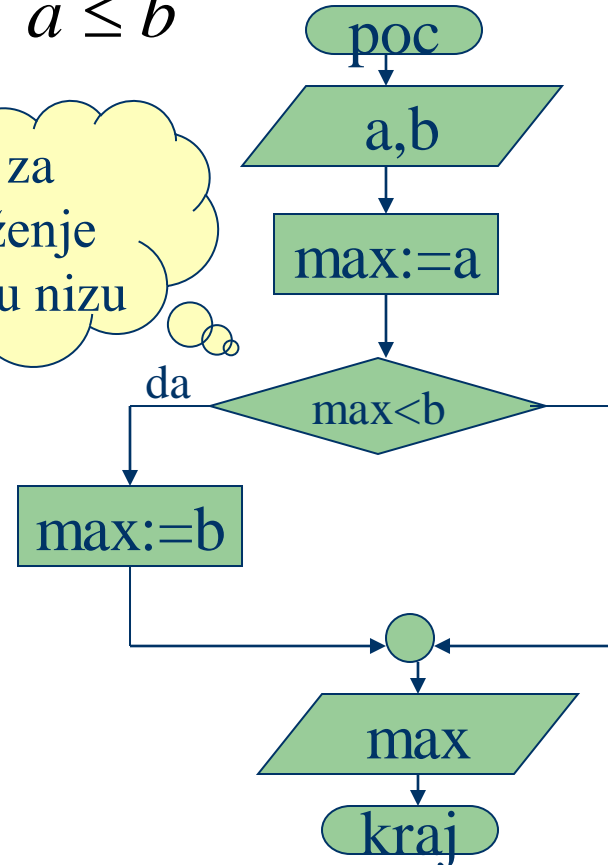
Primer 1

- Nacrtati dijagram toka algoritama kojim se odredjuje veći od dva zadata broja korišćenjem formule

$$\max\{a, b\} = \begin{cases} a, & a > b \\ b, & a \leq b \end{cases}$$

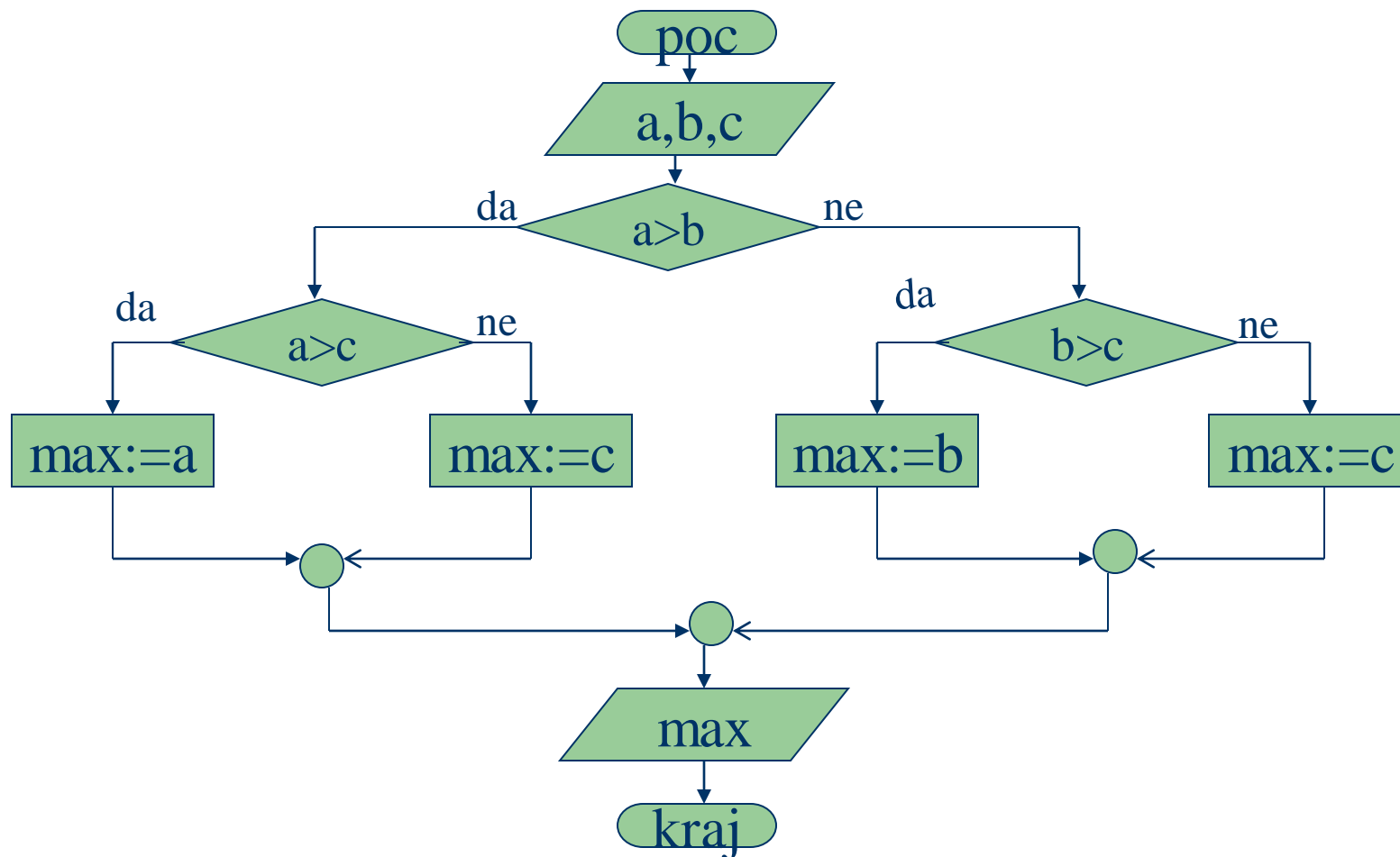
ideja za nalaženje max u nizu

Primer 2

Naći maksimum od tri zadata broja a, b i c

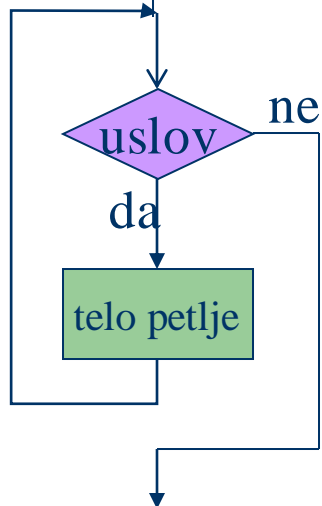
$$\max\{a, b, c\} = \max\{\max\{a, b\}, c\}$$

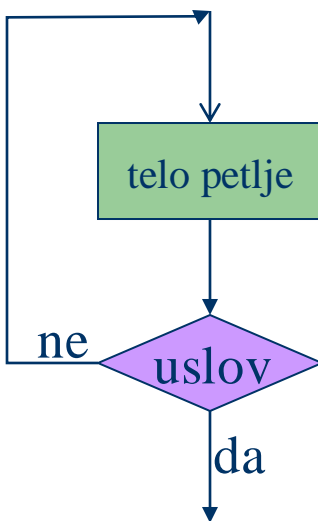
Petlja (ciklus)

- Omogućava da se algoritamski koraci ponavljaju više puta.

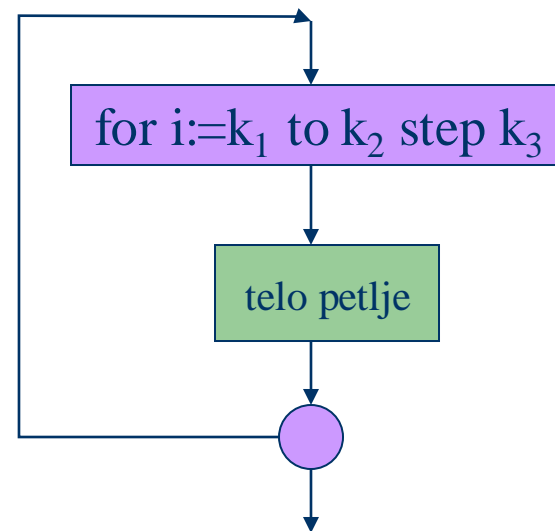
definisanje uslova

while-do

repeat-until

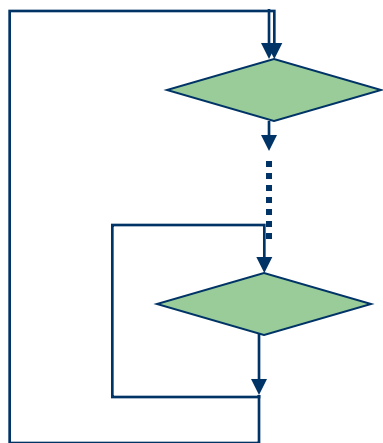
brojačka petlja

broj prolaza $n = \left\lceil \frac{k_2 - k_1}{k_3} \right\rceil + 1$

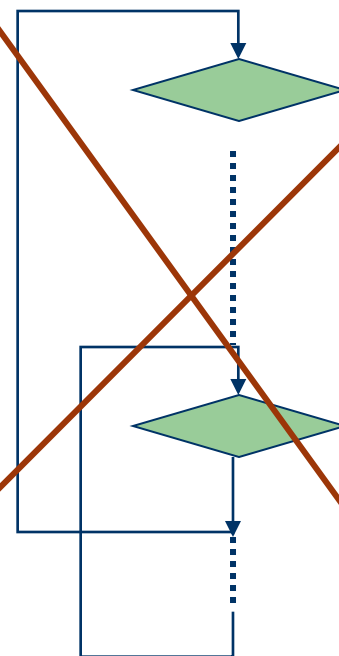
Pravila

- Ako petlja počne unutar then bloka ili else bloka, u tom bloku se mora i završiti!
- Dozvoljene su paralelne (ugnježdene) petlje.
- Nisu dozvoljene petlje koje se seku!

Pravila

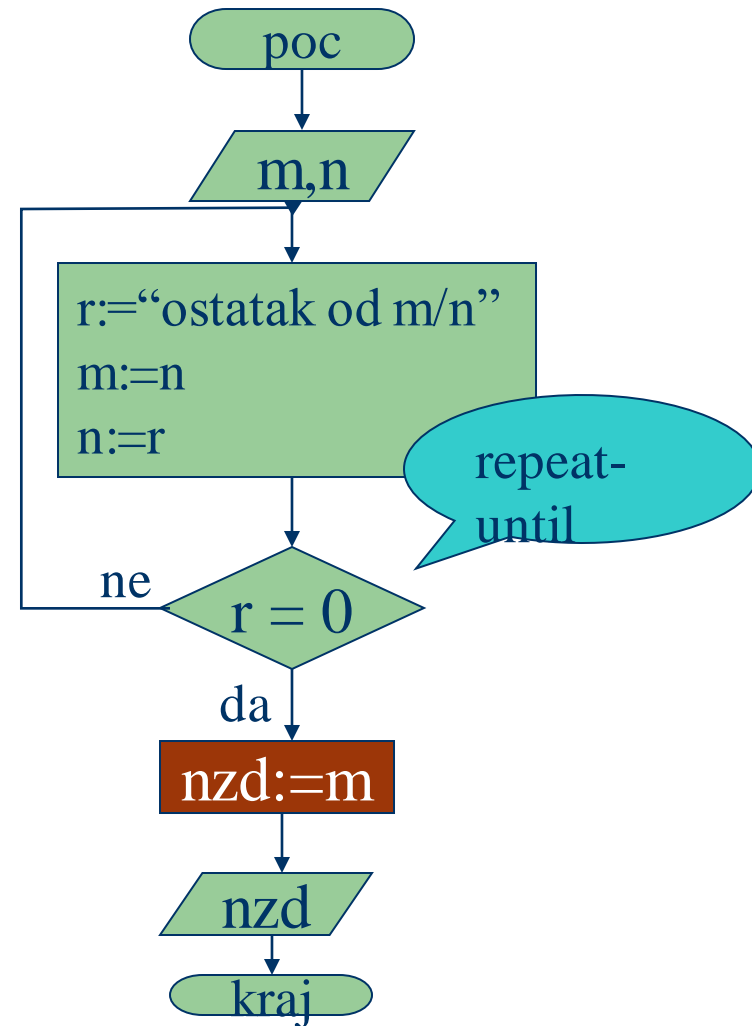
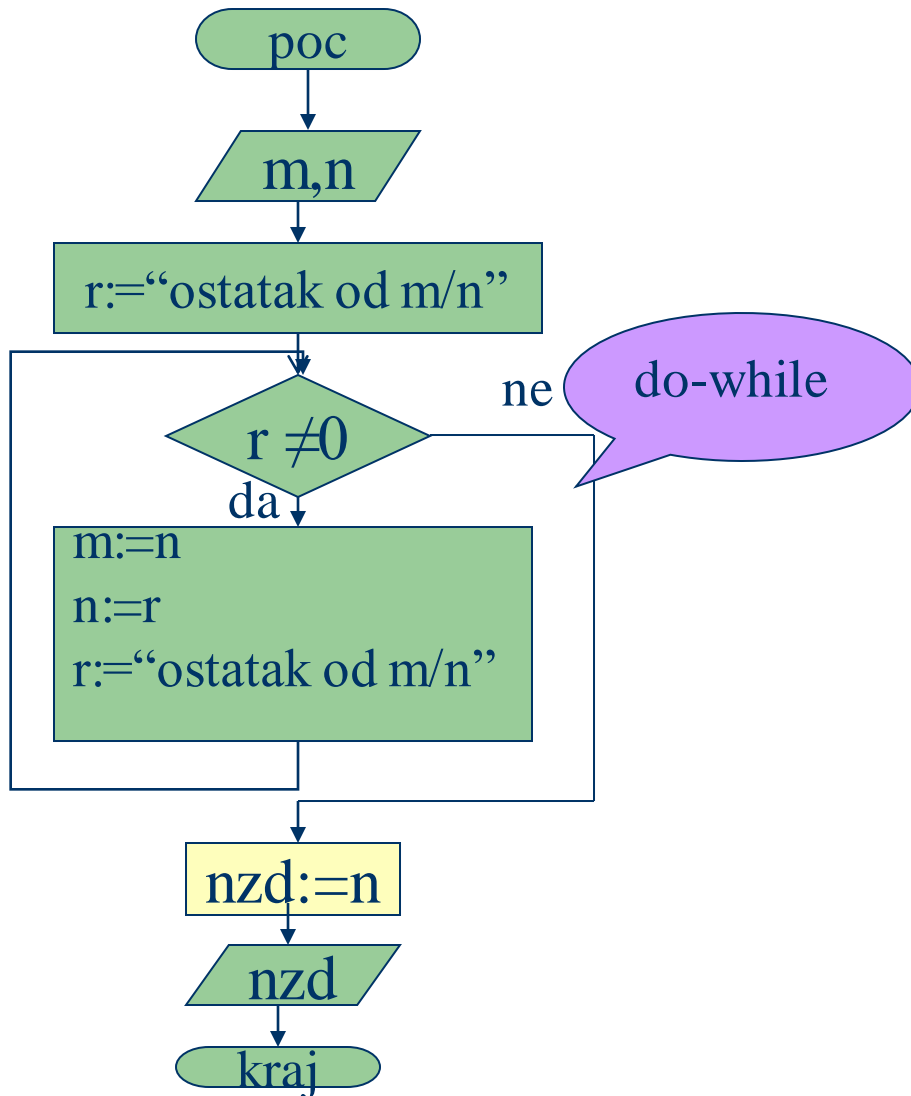

Paralelne
petlje

petlje koje
se seku

Primer - Euklidov algoritam

Predstavljanje algoritma pomoću pseudo koda

- Koristi se tekstualni način dopunjen formalizmom
 - svaka od osnovnih algoritamskih struktura se predstavlja na tačno definisani način:
 - **sekvenca** se predstavlja kao niz naredbi dodeljivanja odvojenih simbolom ;
a:=5;
b:=a*b;
c:=b-a;

Predstavljanje algoritma pomoću pseudo koda

- Alternacija

```
if (uslov) then  
    niz_naredbi  
else  
    niz_naredbi  
endif;
```

ili

```
if (uslov) then  
    niz_naredbi  
endif;
```

```
if (a>b) then  
    max:=a  
else  
    max:=b  
endif;
```

ili

```
max:=a;  
if (max<a) then  
    max:=b  
endif;
```

Alternacija, primer 2

– $\max(a,b,c)$

if (a>b) then

if (a>c) then

max:=a

else

max:=c

endif;

else

if (b>c) then

max:=b

else

max:=c

endif;

endif;

Petlje - pseudo kod

```
while (uslov) do  
    niz_naredbi  
enddo;
```

Primer:

```
r:="ostatak od m/n"  
while (r≠0) do  
    m:=n;  
    n:=r;  
    r:="ostatak od m/n";  
enddo;  
nzd:=n;
```

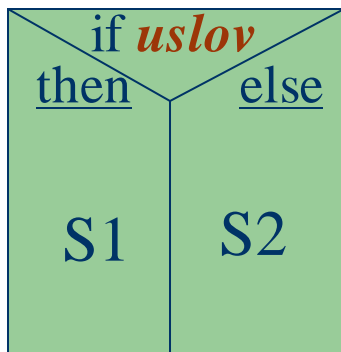
```
repeat  
    niz_naredbi  
until (uslov);
```

Primer:

```
repeat  
    r:="ostatak od m/n";  
    m:=n;  
    n:=r;  
until (r=0);  
nzd:=m;
```


Strukturogrami

- Kombinacija grafičkog i pseudo koda;
 - Koriste se kao prikladna dokumentacija za već završene programe.
 - Program se piše tako da se popunjavaju određene geometrijske slike

Strukturogrami - primer

